

[Kristen Amby.]

lagde disse Forslag — motiverer Forslagene med noget formelt, med en juridisk Betragtning; det er en Slags Naturret, sagde den daværende Justitsminister, at et Barn altid skal vide, hvem der er dets Fader. Men senere kommer jo Udvalgsbehandlingerne, saa kommer Indvendingerne, fra vor Side og bl. a. ogsaa fra det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensens Side, og fra det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørdings) Side: at det er dog Barnets Tarv, man i første Række skal tage Hensyn til og ikke noget formelt juridisk; om det nu lykkes at faa opsporet i alle Tilfælde, hvem der er Fader til et Barn. Derfor blev de Bestemmelser strøget, som oprindelig, da Hr. Zahle fremlagde Forslaget, var kategoriske, den kategoriske Pligt til at oplyse, hvem der var Barnets Fader. Nu understreges det, at der kan være mangfoldige Tilfælde, hvor det vil være i Modstrid med Barnets Tarv, om det oplyses, hvem der er dets Fader. Med andre Ord, nu er Lovforslaget trukket derhen, hvor vi i og for sig kan være glade ved, at det principielt er trukket hen: at man nu ikke mere lægger en formentlig Naturret til Grund, men ser paa, hvad der i disse Forhold er stemmende med Barnets Tarv.

Men naar man vil bedømme Lovkomplekset herudfra, vil jeg hævde, at netop denne juridiske Ligestilling, som man forlanger i alle Tilfælde med Undtagelse af Bidragsbørnene, mange Gange kan være i Uoverensstemmelse med Barnets sande Tarv. Som Præst nu paa 13de Aar i 2 Landsogne ved jeg, at de Børn, som, naar de fødes, bliver opgivet som uægteskabelige, fordi de er det, nogle faa Aar efter i Regelen bliver ægteskabelige Børn, fordi Forældrene gifter sig — ja, maaske ikke i Regelen, men i mangfoldige Tilfælde —, og alle de Mennesker, som har med disse Forhold at gøre, baade deres Forældre, og jeg tør vel ogsaa sige Lærere og Præster, de, der kender dem, sørger for saa vidt muligt, at der bliver Orden i disse Forhold. De paagældende Børn, der altsaa fungerer i Statistikken som uægteskabelige Børn, bliver saaledes ægteskabelige Børn, saa de er ude af Betragtning; de er i Henseende til Retsvirkningerne stillet som Ægteskabsbørn. I andre Tilfælde gifter den Kvinde, som har et Barn uden for Ægteskab, sig med en anden end Barnets Fader og faar Fællesbørn med ham. Nu spørger jeg, og nu spørger vi: Hvad er til det sande Tarv for dette Barn, som altsaa er medbragt til et Ægte-

skab? Er det ikke at varetage dette Barns sande Tarv, naar man siger: nu har det faaet Hjem, dets Moder har giftet sig med en anden end Barnets Fader, denne Stifader tillægger Barnet sit Navn, hvad han kan gøre efter de bestaaende Forhold og efter den Lovgivning, som kommer, naar nu dette bliver vedtaget, med den rette Faders Samtykke, hvis Barnet har faaet hans Navn; er det saa ikke stemmende med Barnets Tarv, at det i disse Henseender bliver stillet som sine mindre Søskende?

Kan det være stemmende med Barnets Tarv at gennemføre det, som man nu, af en formel Grund, vil gennemføre? Det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard sagde meget rigtigt ved anden Behandling, at det var maaske noget formelt juridisk, man var inde paa, men det ærede Medlem motiverede heller ikke Forslaget med Hensynet til Barnets Tarv, for det kan ikke lade sig gøre; Livet har indrettet det saaledes, heldigvis da, at i mange Tilfælde, hvor et Barn bliver stillet paa denne ugunstige Maade som uægteskabeligt, faar det alligevel en ægteskabelig Status i Livet, fordi dets Moder gifter sig og Forholdene bliver gode. Jeg spørger igen: Er det saa ikke stemmende med dette Barns Tarv, at dets Kaar bliver fuldkommen som dets Søskende eller Stifsøskende? Med hvilken Begrundelse kan man egentlig tale om, at det er stemmende med Barnets Tarv, at det skal bære et andet Navn end dets Stifsøskende? Det vil det jo faa, hvis Faderen ikke vil tillade, at det faar Stiffaderens Navn, og det vil han meget lettere kunde gøre, hvis disse Lovforslag vedtages, idet han kan sige: Barnet skal have Arveret efter mig og min Familie, og saa skal det saa min Sandten ogsaa bære mit Navn! Det vil være bedst stemmende, hævder vi, med Barnets Tarv under Opvæksten, at det er stillet fuldstændig som sine Søskende og har det Navn, de har.

Vi kan heller ikke se, det er stemmende med Barnets Tarv, at det senere i Livet skal stilles helt anderledes end dets Søskende ved at have en Arveret, som dets Søskende ikke har, ved at have Ret til en Uddannelse, som dets Søskende ikke kan faa. Det er dog heldigvis ikke saadan her i Livet, at det at have det godt uden videre er ensbetydende med, at man kan faa den størst mulige materielle Støtte. Jeg vil hævde, at det rent psykologisk aldrig kan være stemmende med noget Barns Tarv, naar det opdrages i en Familie med Søskende, som altsaa i Virkeligheden er dets Stifsøskende, at det juridisk og materielt skal stilles meget